

De: Dana Pitrop

Diana Iepure, basarabeancă de origine, s-a stabilit din 2003 în România, după ce l-a cunoscut pe soțul ei, bucureștean.

M-am născut pe 20 noiembrie 1970, vis-a-vis de Moscova, de cinematograful Moscova, la maternitatea nr.1, pe când părinții mei erau studenți în anul patru. Cu toate acestea, din cauza mamei care a insistat să se întoarcă acasă după facultate, mult timp am văzut Chișinăul doar la televizor și în pozele din revistele Moldova, Femeia Moldovei ori Scânteia Leninistă.

În prezent, lucrează în București la o firmă de consultanță pentru fonduri UE, iar în timpul liber scrie poezii și articole pentru diverse reviste și site-uri culturale. A debutat editorial cu volumul Liliuța (Ed Vinea, 2004) și are în pregătire a doua carte - O sută cincizeci de mii la peluze. Multe dintre versurile sale fac referire la copilăria din perioada sovietică. O imagine pe care nu o va putea niciodată este aceea a băii comunale din satul Cosăuți, Raionul Soroca.

baia

în baia comunală era puțină lumină mult abur multe funduri înroșite
geamurile mici aproape de tavan să nu se cațere curioșii găuri
astupate cu bureți picioarele alunecau prin spațiile ude vuiiau
cărării în cazan vuia sângele în obraji ne deplasam ca orbii prin izul
de șampon bulgăresc krea-krea și de carne străină sfârcurile ardeau
în ceață ca becuțele pe brad și tăiau aerul așteptam ieșirea afară la
ger să aud scârțâind zăpada sub mine și să mă simt iar eliberată
dintr-un lagăr de concentrare
cum văzusem în filmele rusești despre nemți și partizani